

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722202082
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722202082.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu G. S., nar. XX.X.XXXX, bytom O., R. S. XXXX/XXX, proti žalovaným: 1/ NEOGRAFIA, a. s., so sídlom Martin, Sučianska 39A, IČO: 31 597 912, 2/ Okresný súd Martin, so sídlom Martin, E. B. Lukáča 2/A, IČO: 00 165 786, 3/ Krajský súd v Žiline, so sídlom Žilina, Orolská 3, IČO: 35 995 572, o odškodnenie za trvalý následok po úraze, o náhradu nemajetkovej ujmy a o iných nárokoch žalobcu, v štádiu skúmania podmienok konania, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11C/50/2022-77 zo dňa 13. februára 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje vo výroku I. o zastavení konania v časti o uloženie povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobcovi 13.896,20,-Kč s príslušenstvom (z dôvodu prekážky rozhodnutej veci) a vo výroku II. o zastavení konania v časti o zaplatenie 471 eur a v časti proti žalovaným 2/ a 3/ o náhradu nemajetkovej ujmy (pre prekážku skôr začatého konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 10C/10/2019).

Odvolanie žalobcu proti výroku III. uznesenia okresného súdu týkajúceho sa výzvy žalobcu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby odmieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd z dôvodu prekážky rozhodnutej veci zastavil konanie v časti o uloženie povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 13.896,20,-Kč s príslušenstvom (výrok I.). Vychádzal z toho, že o dotknutej povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobcovi odškodné za trvalý následok po pracovnom úraze bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 10.2.2004, sp. zn. 11C/311/2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.7.2004, sp. zn. 23Co/229/2004, ktoré rozhodnutia sú právoplatné. Z porovnania obsahu aktuálne posudzovanej žaloby a označených rozsudkov je zrejmé, že žalobca sa domáha rovnakého nároku, tak pokiaľ ide o jeho výšku, ako aj o jeho skutkový základ.

2. Výrokom II. okresný súd pre prekážku skôr začatého konania v zmysle § 159 CSP zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 471 eur a proti žalovaným 2/ a 3/ aj v časti o náhradu nemajetkovej ujmy. Konštatoval, že žalobca si v skôr začatom konaní, aktuálne vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 10C/10/2019, uplatňuje (z dôvodu konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 11C/311/2002) náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovaným 2/ a 3/. Zároveň si v označenom konaní Okresného súdu Ružomberok uplatňuje (okrem iného) tiež nárok na vrátenie poriadkovej pokuty vo výške 471 eur, ktorú - rovnako opätovne - požaduje i v rámci aktuálneho konania. Konajúci okresný súd podotkol, že žalobca sa „vrátenia 471 eur“ domáha i v ďalšej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21C/50/2021.

3. Výrokom III. okresný súd v zmysle § 138 CSP vyzval žalobcu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby v časti určenia okolností presne vymedzených v bodoch 1. až 3. dotknutého výroku. Mal za to, že na základe civilnej žaloby nie je možné preskúmavať procesný postup súdu v právoplatne skončenej

veci a ani riešiť prípadnú trestnoprávnu rovinu, či vyslovovať, že v tej-ktorej veci došlo alebo nedošlo k prieťahom v konaní. Doplnil, že po zastavení konania podľa výrokov I. a II. zostane predmetom konania nárok na náhradu nemajetkovej ujmy proti žalovanej 1/ vo výške 20.000 eur; prípadne ďalšie nároky, ak bude žalobca napriek výzve súdu na nich trvať.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal „vynesenia rozsudku v možnej korupcii a nerozsúdenej veci č. k. 11C v MT, 23Co v ZA“. Uviedol, že „žalovaná sa nevysporiadala s dávno premlčanými odvolacími lehotami vyplatených plnení žalobcovi za úraz z 1.8.1977 i trvalý následok do 20.12.1999; žalovaná podľa dôkazu zo dňa 17.1.2000 určila právne nesprávnu príčinu a žalobnú otázku sporu medzi účastníkmi konania od 20.12.1999 v príčinnej súvislosti s dôkazom z 30.5.02 a žalovaná pri vypracovaní posudku MUDr. Gémešom a zatajením znalcovi asi 95 % dôkazov spáchala trestný čin podvodu na znalca podľa dôkazu zo dňa 8.12.2003“.

5. Žalobca odmietol späťvzatie žaloby v „páchanom zjavnom trestnom čine od 4. 2. 2002 dodnes“. Uviedol, že okresný súd vychádza z nesprávneho predpokladu, že vec vedená na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 11C a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 23Co je právoplatne rozsúdená. Domnieval sa, že žalovaná zneužíva súdnu moc za účelom okradnutia žalobcu, bezdôvodného obohatenia žalovanej a sám seba považoval za obeť justičného zločinu. V rámci poučovacej povinnosti odporúčal súdu, „aby si doplnil svoje vedomosti“ o tom, kedy sa rozsudok stane právoplatným.

6. Žalobca taktiež namietal zaujatosť všetkých sudcov Žilinského kraja v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 11C v Martine a pod sp. zn. 23Co v Žiline, pričom dôvod vylúčenia sudcov mal spočívať v „odmietnutí konať podľa § 216 CSP vo veci od 4.2.2002 dodnes“. Doplnil, že o dôvode vylúčenia sa dozvedel doručením napadnutého uznesenia dňa 16.2.2023.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) vo výrokoch I. a II. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil; odvolanie žalobcu proti výroku III. odmietol v zmysle § 386 písm. c/ CSP.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že podané odvolanie žalobcu je z pohľadu náležitostí tohto opravného prostriedku (§ 363 CSP) hraničným. V jeho texte žalobca pomerne podrobne zopakoval svoje skutkové tvrdenia a pospájal rôzne časti svojich skorších návrhov a podaní, ktorými sa v identickej záležitosti už niekoľko rokov obracia na rôzne, predovšetkým justičné orgány. Napriek tomu, že odvolanie vykazuje atribúty zmätočnosti, je z neho možné ustáliť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, návrh na rozhodnutie odvolacieho súdu (hoci skôr vo veci samej, než bezprostredne v súvislosti s napadnutým uznesením), rozsah napadnutia rozhodnutia okresného súdu (v celosti) a aj dôvody, pre ktoré (subjektívne) považuje odvolateľ predmetné rozhodnutie za nesprávne.

9. Krajský súd nadväzne podrobil napadnuté uznesenie odvolaciemu prieskumu. Zároveň však zdôrazňuje zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími námietkami. Z daného aspektu je evidentné, že odvolateľ sa sústredil najmä na zopakovanie svojich tvrdení ohľadne veci samej, opomenul však konkrétne formulovať (proti)argumentáciu vo vzťahu k dôvodom vymedzeným okresným súdom. Toto konštatovanie platí osobitne vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia, t.j. k (čiastočnému) zastaveniu konania z titulu neodstrániteľnej prekážky už skôr začatého konania.

10. Z hľadiska procesnej ekonomie už samotná dotknutá okolnosť (vôbec nespochybnený záver okresného súdu o dôvode zastavenia konania v časti vymedzenej vo výroku II.) nevyhnutne musí viesť k procesnému neúspechu žalobcu v odvolacom štádiu konania, t.j. k potvrdeniu napadnutého uznesenia vo výroku o zastavení konania z dôvodu litispedencie (prekážky začatého konania). Krajský súd dodáva, že okresný súd jednoznačne uviedol priamo vo výroku II. svojho rozhodnutia konanie, ktoré predstavuje prekážku už skôr začatého konania a nad bezprostredný rámec odvolacieho prieskumu tiež krajský súd konštatuje, že súvisiace závery okresného súdu zodpovedajú (jedinečnej/individuálnej) procesnej situácii danej v posudzovanom prípade.

11. Je nutné konštatovať, že v súvislosti s preskúmaním napadnutého rozhodnutia vo výroku I. (zastavenie konania z dôvodu prekážky rozhodnutej veci) okresný súd náležite realizoval svoju povinnosť (§ 161 CSP) kedykoľvek skúmať podmienky konania. Takouto elementárnou podmienkou je aj absencia prekážky veci rozhodnutej (§ 230 CSP), keďže obligatórnym dôsledkom jej zistenia je zastavenie konania. Je totiž neprípustné, aby po právoplatnom rozhodnutí veci, táto bola (s výnimkou mimoriadnych opravných prostriedkov) predmetom opätovného rozhodovania.

12. Žalobca sa v minulosti žalobou podanou 4.2.2002 na Okresnom súde Martin domáhal voči spoločnosti NEOGRAFIA, a.s. (žalovaná 1/ v súdnej veci) zaplata sumy 13.896,20,-Kč s príslušenstvom, ktorá predstavovala rozdiel medzi mzdou a dávkami nemocenského poistenia, ktoré boli žalobcovi vyplatené v súvislosti s práceneschopnosťou od 20.12.1999 do 10.1.2000 v pracovnom pomere v Českej republike. Okresný súd Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/311/2002 rozsudkom z 10.2.2004 žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého bolo napadnuté rozhodnutie potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23Co/229/04 z 13.7.2004. Žalobca bol prítomný na pojednávaní pri vyhlásení tak prvostupňového, ako i odvolacieho rozhodnutia a oba rozsudky mu boli tiež riadne doručené.

13. Od uvedenej doby žalobca odmieta akceptovať výsledok predmetného sporu. Neustále podáva ďalšie a ďalšie podania a podnety (aktuálne už doslova každoročne až desiatky), ktoré rôzne formálne označuje (sťažnosť, žaloba o preskúmanie, doplnenie žaloby, výzva...). Jediným ich cieľom je dosiahnutie opätovného prejednaní dotknutej súdnej veci, v rámci ktorého budú naplnené jeho predstavy o výsledku sporu; t. j. aby bol v ňom úspešný.

14. Krajský súd však zdôrazňuje, že predmetný spor je právoplatne rozhodnutou vecou, čo okrem iného znamená, že sa nemôže o nej opätovne rozhodovať. Z daného titulu ako vecne správny potvrdil aj výrok I. napadnutého uznesenia týkajúci sa zastavenia konania v časti o uloženie povinnosti žalovanej 1/ zaplatiť žalobcovi 13.896,20,-Kč s príslušenstvom pre prekážku veci už rozhodnutej.

15. Dotknutý dôsledok právoplatnosti súdneho rozhodnutia si zrejme uvedomuje aj žalobca, a preto v rozpore so skutočnosťou tvrdí, že sa nejedná o vec právoplatne rozhodnutú. Uvedené tvrdenie však neopiera o žiadnu relevantnú okolnosť či argumentáciu, ale výlučne o svoju subjektívnu nespokojnosť s výsledkom daného sporu; čo v rôznych variáciách prezentuje v nepretržitom rade rôznych podaní.

16. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolateľ napáda aj výrok III. uznesenia okresného súdu viažuci sa k výzve na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby v časti, resp. častiach presne konkretizovaných v danom výroku. Aktuálna koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniam je v zmysle § 357 CSP založená na taxatívnom vymenovaní uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné. Medzi uzneseniami definovanými v písmenách a/ až p/ dotknutého zákonného ustanovenia nie je obsiahnuté uznesenie, ktorým súd vyzýva na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby.

17. Z uvedeného je zrejme, že proti dotknutej časti uznesenia nie je prípustné odvolanie, z ktorého titulu krajský súd odvolanie žalobcu proti výroku III. odmietol podľa § 386 písm. c/ CSP.

18. Krajský súd dodáva, že na námietku zaujatosti „všetkých sudcov Žilinského kraja“ v zmysle § 53 ods. 3 CSP neprihliadal, lebo sa týkala výlučne okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcov, resp. v ich rozhodovacej činnosti. Žalobcovo subjektívne tvrdenie, že sudcovia Žilinského kraja vo veciach žalobcu konajú neefektívne, resp. „odmietajú vo veci konať podľa § 216 CSP“ sa totiž jednoznačne viaže na bezprostrednú rozhodovaciu činnosť, vrátane s ňou súvisiaceho procesného postupu.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.